Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

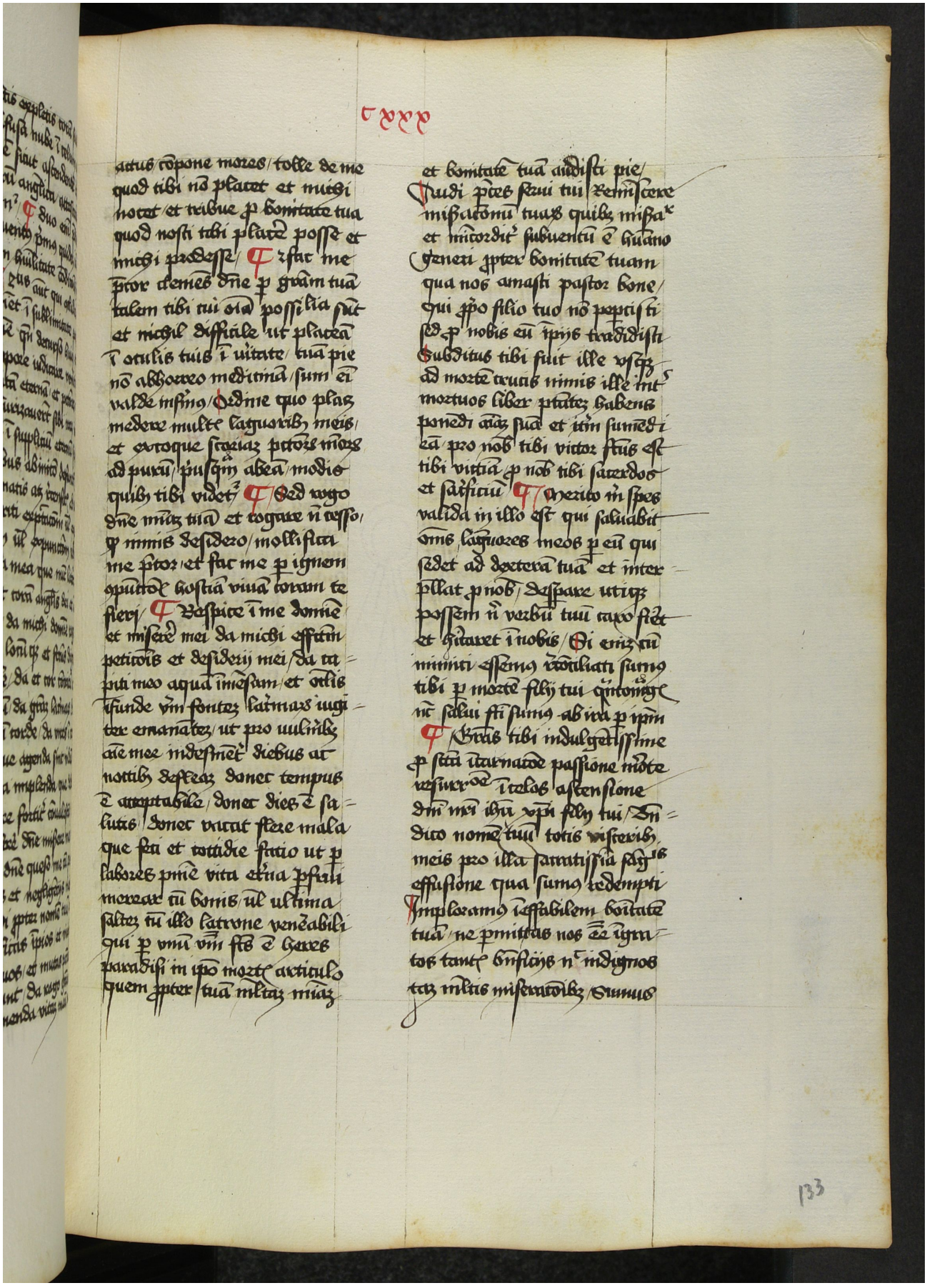

actus ꝛopone mores/ tolle de me
quod tibi nō placet et michi
nocet/ et tribue p bonitate tua
quod nosti tibi placere posse et
michi prodesse/ ℣ Esto me
pror clemes dne p gram tuā
talem tibi tui ois possilia fiat
et michi dsiderabile ut placeā
t oculis tuis i uitate tua pie
nō abhorreo meditmā/ sum ei
valde mstno/ Ordine quo plaz
medere multe languoribꝫ meis/
et extoque sceleraz pctoꝝ moꝝ
ad purū/ pfectā habeā modū
quibꝫ tibi videt/ ℣ Sed rogo
dne miaz tuā et togratie tue
p nimis desidero/ mollifiat
me pror/ et fac me p ignem
sputor hostia viua tibi
fieri/ ℣ Respice i me dnne
et misere mei da michi effectū
petitois et desiderij mei/ da tu
pti meo aquā imeſam/ et oculis
tuis unde vm fontez lacrimaz iugi
ter emanatez/ ut pro uulnibꝫ
alie mee indesinēt diebus ac
noctibꝫ defleaz donec tempus
t arguibile/ donec dies t sa
lutis/ donec uocat flere mala
que fci et totidie facio ut p
labores pnē vite etne pfectū
merear tu bonis ul ultima
saltez tu illo latrone venabili
qui p vnū vm fes t graues
paradisi in ipo morte articulo
quem inter tua milteaz miaz
et bonitate tua audisti pie/
Audi pces seui tui remittere
miserationi tuaz quibꝫ misera
et misericordie subuenisti t humano
generi pter bonitate tuam
qua nos amasti pastor bone/
qui ipo filio tuo nō pepcisti
sed p nobis eū ipis tradidisti
subditus tibi fuit ille vsqꝫ
ad mortē crucis nimis ille int
mortuos liber ptate habens
ponendi aiaz sua et itū sumendi
ea pro nob tibi victor fuis est
tibi victia p nob tibi sacerdos
et sacrificiū ℣ Meritis in spes
valida in illo est qui saluabit
oēs langores meos p eū qui
sedet ad dextera tua et inter
pllat p nob/ Desspare utiqꝫ
possem n verbū tuū tuo fidet
et gaudet i nobis/ Di enim nu
ministi essemus recōciliati sumꝰ
tibi p morte filij tui cū inimici
nē salui fti sumꝰ ab ira p ipm
℣ Gras tibi indulgentissime
p sctū incarnatōe passione mōte
resurrōe i celos ascensione
dñi mei ihu xpi filij tui/ Et
dulcissimo nomē tuū totis viscerib
meis pro illa sanctissima sanguis
effusione qua sumꝰ redempti
Implecamo ineffabilem bonitate
tua/ ne pmittas nos te ingra
tos tante bnficiis n indignos
tuis multis miserationibꝫ inuenias